

کمیته اول ماه مه ۲۰۰۶ سنندج و جبهه ضد سرمایه داری

فردین نگهدار

روز اول ماه مه در سراسر جهان یادآور روزی خونین و حماسه ساز و سمبل مبارزه طبقاتی کارگران جهان علیه نظام سرمایه داری است، مبارزه ای که تاریخ ساز است و برگ برگ آن را نیز جدال و کشمکش دو جبهه کار و سرمایه تشکیل می دهد. شیوه تولید سرمایه داری و اشتهای سیری ناپذیرش از انباشت سرمایه موجب بردگی انسان ها و اسارت آنان در مناسباتی است که سرانجام آن تقلیل و مسخ انسان ها تا حد شیء و کالا است و سرمایه داری در دوران های مختلف با بهره گیری از همه امکانات و توان خود جهت هرچه سود آور تر کردن آن کالاها به بازسازی خود مبادرت کرده است.

طبقه کارگر در یک سوی این مبارزه به فراخور میزان آگاهی و متشکل شدن اعتراضاتی را در سطوح مختلف سازماندهی کرده است و اعتراض هر روزه کارگران به تشدید استثمار و بی حقوقی در گوشه گوشه این جهان و داشتن منافع طبقاتی یکسان موجب فشرده تر شدن اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران جهان علیه نظام بردگی و سرمایه شده است.

روز اول ماه مه تصویری از این اتحاد و همبستگی، تقویت جبهه کار و فریاد کشیدن بر سر سرمایه داران در یک صف واحد طبقاتی است. روز اعتراض است، اعتراض برای بهتر کردن وضعیت معیشت و امنیت کار و بهره گیری بیشتر از حاصل رنجشان، اعتراض به سرکوب و پایمال شدن حداقل آزادی ها و حقوق انسانی، اعتراض به بهره کشی از کودکان، اعتراض به جنگ افروزی ها و کشتارها، اعتراض به تقسیم کارگران به مهاجر و بومی و استثمار کارگران مهاجر، اعتراض

به تداوم آپارتاید جنسی و سرانجام صدور کیفرخواست علیه کلیت نظام سرمایه داری است.

کارگران ایران نیز هر ساله مراسم روز جهانی کارگر را برگزار می کنند و بند بند اعتراضاتشان در قطعنامه هایی با مضامین و افق های مختلف ضد سرمایه داری تبلور می یابد. اول ماه مه امسال نیز در تهران و سنندج و سقز فریاد رسای فقط هزاران کارگر از میلیون ها کارگر ایرانی علیه نظام سرمایه داری بود. در تهران هزاران کارگر با جدا کردن صف خود از تشکل های وابسته به دولت، در سقز با جسارت و آگاهی طبقاتی مراسم های روز جهانی کارگر را زیر فشار و تهدید برگزار کردند و خواست های طبقاتی طبقه کارگر را فریاد زدند.

در سنندج، فعالان مستقل و اعضای "کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری" با هدف استحکام بخشیدن و فشرده کردن صف مستقل و توده ای کارگران و با اعتقاد به این که طبقه کارگر به نیروی خود رهایی می یابد با دیگر فعالان ضد سرمایه داری آگاهانه و جسورانه علیه بردگی و استثمار صف آرایی کردند.

فعالان و پیشروان کارگری سنندج بر ضرورت برگزاری مراسم فراگیر و مستقل از تشکل های دولتی اصرار می کردند و بارها استقلال این مراسم را از هر جریان و گروهی اعلام کردند و پس از مباحثات و مجادلات بسیار سرانجام درک و آگاهی از ابراز وجود و نمایش قدرت طبقاتی کارگران در سنندج و پرهیز از هر گونه فرقه گرایی منجر به فراهم شدن فضایی کاملاً دوستانه شد. سپس کمیته اول ماه مه ۲۰۰۶ سنندج تشکیل و به سرعت کار خود را آغاز کرد. کمیته در اولین اقدام خود مبادرت به راه اندازی یک منبع اطلاع رسانی اینترنتی _ وبلاگ _ به نام کمیته کرد و با اعتقاد به رویکرد علنی اسامی اعضای کمیته در وبلاگ درج شد، اگر چه تعدادی از اسامی سهوا از قلم افتاد. سپس سخنگویی را نیز جهت اطلاع رسانی صحیح و به موقع انتخاب و معرفی کرد.

از سه روز قبل از مراسم نیروهای امنیتی و انتظامی با حاکم کردن فضای پلیسی و خفقان و احضار تعدادی از اعضای کمیته برگزارکننده به دستگاه های امنیتی و ایجاد فشار و ارباب تلاششان را برای منصرف کردن اعضا و برگزار نشدن مراسم کردند. اما در همان فضا و شرایط اعضای کمیته با اعتقاد به لزوم نمایش قدرتمند طبقاتی و اعلام همبستگی با کارگران جهان و نیز با تعهد طبقاتی به شعار پایه ای و رهایی بخش " کارگران جهان متحد شوید " اقدام به تهیه قطعنامه و تدارک مراسم کردند و نمونه ای از برتری و ارجحیت منافع طبقاتی بر منافع فردی و گروهی را به یادگار گذاشتند.

سرانجام روز اول ماه مه نگهبانان سرمایه قبل از ساعت شروع مراسم خیابان اعلام شده جهت تجمع را بستند و از عبور و مرور ماشین ها ممانعت می کردند. اما با وجود آن، تجمع دست کم ۳۰۰ نفری کارگران صنایع و کارخانه های مختلف، زنان و دختران خانه دار و بیکار و انسان های به ستوه آمده از مصیبت ها و مشقت های حاصل از نظام سرمایه داری با وجود انبوه نیروهای انتظامی و امنیتی و دوربین ها و ارباب و تهدید شکل گرفت و همزمان دل صدها نفر در گوشه و کنار برای کارگرانی که بیش از یک ساعت در مقابل تعرضات و تهدیدات مقاومت کردند می تپید. و اگر تجمع کارگران را به زور پراکنده نمی کردند مراسم باشکوه تری برگزار می شد. ولی دوبار کارگران متفرق شده با عزمی استوار در مقابل تالار فجر تجمع کردند و در حضور تعدادی از مسئولین دولتی قطعنامه کمیته برگزار کننده اول ماه مه ۲۰۰۶ سنندج قرائت گردید.

روز اول ماه مه را با تمام کاستی ها و پیشروی ها پشت سر گذاشتیم و همچنان فعالان و پیشروان کارگری بر تلاش و مبارزه برای تحقق ضروری ترین نیاز طبقه کارگر ایران یعنی حق ایجاد تشکل مستقل کارگری ادامه می دهند، چرا که کارگران متشکل در تشکل های مستقل و ضدسرمایه داری نه تنها توان

قدرتمندانه تری در به چالش کشیدن نظام سرمایه داری خواهند داشت بلکه
آمادگی لازم را برای اداره و مدیریت جامعه آزاد و برابر آینده کسب خواهند کرد.

۱۳۸۵/۳/۵